

János Apostolnak Mennyei Jelenésekről való könyve

(Károli Gáspár fordítása)

1. fejezet

Előljáró beszéd és apostoli üdvözlés a hét gyülekezetnek.

A megdicsőült Krisztus megjelenése.

A hét csillag és hét gyertyatartó titka.

Jel. 1,1

Jézus Krisztus kijelentése, a melyet adott néki az Isten, hogy megmutassa az ő szolgálóinak, a kiknek meg kell lenniök [rész 22,6.] hamar: Ő pedig elküldvén azt az ő angyala által, megjelenté az ő szolgálóinak Jánosnak,

Jel. 1,2

A ki bizonyágot tett az Isten beszédéről és Jézus Krisztus bizonyágtételéről, mindenről, a mit látott.

Jel. 1,3

Boldog, a ki olvassa, és a kik hallgatják e prófétálásnak beszédeit, [rész 22,7.] és megtartják azokat, a melyek megíratk az abban; mert [rész 22,10. Jak. 5,8. 1 Pét. 4,7.] az idő közel van.

Jel. 1,4

János a hét gyülekezetnek, a mely Ázsiában van: Kegyelem néktek és békesség attól, a ki van, [rész 4,8.] a ki vala és a ki eljövendő; és a hét lélektől, a [rész 4,5.] mely az ő királyiszéke előtt van,

Jel. 1,5

És a Jézus Krisztustól, a ki a hű tanúbizonyosság, a halottak közül az elsőszülött, és a föld királyainak fejedelme. Annak, a ki minket szeretett, és megmosott bennünket a mi bűneinkből az ő vére által,

Jel. 1,6

És tett minket királyokká és papokká [rész, 5,10. 20,6. 1 Pét. 2,9. 2 Móz. 19,6.] az ő Istenének és Atyjának: annak dicsőség és hatalom mind örökkön örökké! Ámen.

Jel. 1,7

Ímé eljő a felhőkkel; és minden szem meglátja [Ján. 19,37.] őt, még a kik őt által szegezték is; és siratja őt [Zak. 12,10. Mát. 24,30.] e földnek minden nemzetsége. Úgy van. Ámen.

Jel. 1,8

Én vagyok az Alfa [rész 21,6. 22,13.] és az Omega, kezdet és vég, ezt mondja az Úr, a ki van és a ki vala és a ki eljövendő, a Mindenható.

Jel. 1,9

Én János, a ki néktek atyátokfia is vagyok, társatok is a Jézus Krisztus szenvedésében és királyságában és tűrésében, a szigeten valék, a mely Páthmósnak neveztetik, az Isten beszédéért és a Jézus Krisztus [rész 6,9. 19,10. 20,4.] bizonyágtételéért.

Jel. 1,10

Lélekben valék ott az Úrnak napján, és hallék hátam megett nagy szót, mint egy [rész 4,1.] trombitaét,

Jel. 1,11

A mely ezt mondja vala: Én vagyok az Alfa [vers 8.] és az Omega, az Első és Utolsó; és: A mit látsz, írd meg könyvben, és küldd el a hét gyülekezetnek, a mely Ázsiában van, Efézusban, Smirnában, Pergámumban, Thiatirában, Sárdisban, Filadelfiában és Laodiczeában.

Jel. 1,12

Megfordulék azért, hogy lássam a szót, a mely velem beszélé; megfordulván pedig, láték hét arany gyertyatartót;

Jel. 1,13

s a hét gyertyatartó között hasonlót az ember Fiához, bokáig [rész 14,14. Dán. 7,13.] érő ruhába öltözve, és [Dán. 10,5.] mellénél aranyövvel körülövezve.

Jel. 1,14

Az ő feje pedig és a haja fehér vala, mint a fehér gyapjú, mint a hó; és a szemei [rész 2,18. 19,12. Dán. 10,6.] olyanok, mint a tűzláng;

Jel. 1,15

És a lábai hasonlóak valának az izzó fényű érczhez, mintha kemenczében tüzesedtek volna meg; a szava pedig olyan, mint a sok vizek [rész 14,2.] zúgása.

Jel. 1,16

Vala pedig a jobb kezében hét csillag; és a szájából kétélű éles kard jó [rész 2,16. 19,15. Zsid. 4,12.] vala ki; és az ő orczája, mint a nap a mikor fénylik az ő erejében.

Jel. 1,17

Mikor pedig láttam őt, leesém az ő lábaihoz, mint egy holt. És reám veté [Dán. 8,18. 10,9. 10.] az ő jobbkezét, mondván nékem: Ne félj; én vagyok az Első és [rész 2,8.] az Utolsó,

Jel. 1,18

És az Élő; pedig halott valék, és ímé élek [Róm. 6,9.] örökkön örökké Ámen, és nálam vannak a pokolnak és a halálnak kulcsai.

Jel. 1,19

Írd meg, a miket láttál és a mik vannak és a mik ezek után lesznek:

Jel. 1,20

A hét csillag titkát, a melyet láttál az én jobb kezemben, és a hét arany gyertyatartót. A hét csillag a hét gyülekezet angyala, [Malak. 2,7.] és a mely hét gyertyatartót láttál, az hét gyülekezet.

2. fejezet

Az efézusi, smirnai, pergamumi és thiatirai gyülekezetekhez szóló levelek.

Jel. 2,1

Az Efézusbeli gyülekezet angyalának írd meg: Ezeket mondja az, a ki az ő jobbkezeiben tartja a hét csillagot, a ki jár [rész 1,13.] a hét arany gyertyatartó között:

Jel. 2,2

Tudom a te dolgaidat, és a te fáradságodat és túrérsedet, és hogy a gonoszokat nem szenvedheted, és megkísértetted azokat, a kik apostoloknak mondják magokat, holott nem azok, és hazugoknak találtad őket;

Jel. 2,3

És terhet viseltél, és béketűrő vagy, és az én nevemért fáradoztál és nem fáradtál el.

Jel. 2,4

De az a mondásom ellened, hogy az első szeretetedet elhagytad.

Jel. 2,5

Emlékezzél meg azért honnét estél ki, és térj meg, és az előbbi cselekedeteket cselekedd; ha pedig nem, hamar eljövök ellened, és a te gyertyatartódat [rész 1,20.] kimozdítom helyéből, ha meg nem térsz.

Jel. 2,6

De az megvan benned, hogy a Nikolaiták [vers 15.] cselekedeteit gyűlölöd, a melyeket én is gyűlölök.

Jel. 2,7

A kinek van füle, hallja, mit mond a Lélek a gyülekezeteknek. A győzedelmesnek enni adok az [rész 22,2. 1 Móz. 2,9.] élet fájáról, a mely az Isten paradicsomának közepette van.

Jel. 2,8

A Smirnabeli gyülekezet angyalának pedig írd meg: Ezt mondja az Első és Utolsó, a ki [rész 1,17. 18.] halott vala és él:

Jel. 2,9

Tudom a te dolgaidat és nyomorúságodat és szegénységedet (de gazdag vagy), és azoknak káromkodását, a kik azt mondják, hogy ők zsidók, és [rész 3,9.] nem azok, hanem a Sátán zsinagógája.

Jel. 2,10

Semmit ne félj azoktól, a miket szenvedned kell: Ímé a Sátán egynéhányat ti közületek a tömlöczbe fog vetni, hogy megpróbáltassatok; és lesz tíz napig való nyomorúságotok. Légy hív mind halálig, és néked adom az életnek [rész 3,11.] koronáját.

Jel. 2,11

A kinek van füle, hallja, mit mond a Lélek a gyülekezeteknek. A ki győz, annak nem árt [rész 20,14. 21,8.] a második halál.

Jel. 2,12

A Pergámumbeli gyülekezet angyalának írd meg: Ezt mondja az, a kinél a kétélű éles kard [rész 1,16. 19,15. Zsid. 4,12.] van:

Jel. 2,13

Tudom a te dolgaidat, és hogy hol lakol, a hol a Sátán királyiszéke van; és az én nevemet megtartod, és az én hitemet nem tagadtad meg Antipásznak, az én hű bizonyságomnak napjaiban sem, a ki megöleték nálatok, a hol a Sátán lakik.

Jel. 2,14

De van valami kevés panaszom ellened, mert vannak ott nálad, a kik a Bálám tanítását [4 Móz. 25,1. 2. 3. 31,16.] tartják, a ki Bálámot tanította, hogy vessen botránykövet az Izráel fiai elé, hogy egyenek a bálványáldozatokból, és paráználkodjanak.

Jel. 2,15

Így vannak nálad is, a kik a Nikolaiták [vers 6.] tanítását tartják, a mit gyűlölök.

Jel. 2,16

Térj meg: ha pedig nem, ellened megyek hamar, és vívok [rész 1,16. 19,15. 21.] azok ellen számnak kardjával.

Jel. 2,17

A kinek van füle hallja, mit mond a Lélek a gyülekezeteknek. A győzedelmesnek enni adok az elrejtett mannából, [2 Móz. 16,32-34.] és adok annak fehér kövecskét, és a kövecskén új írott nevet, a melyet senki nem tud, csak az, a ki kapja. [rész 3,12. 22. 4.]

Jel. 2,18

A Thiatirabeli gyülekezet angyalának pedig írd meg: Ezt mondja az Isten Fia, a kinek szemei [rész 1,14. 19,12.] olyanok, mint a tűzláng, és a kinek lábai hasonlók az izzó fényű [rész 1,15.] érczhez:

Jel. 2,19

Tudom a te dolgaidat, és szeretetedet, szolgálatodat, és hitedet és tűrésedet, és hogy a te utolsó cselekedeteid többek az elsőknél.

Jel. 2,20

De van valami kevés [vers 14.] panaszom ellened, mert megengeded amaz asszonynak, Jézabelnek, [1 Kir. 16,31.] a ki magát prófétának mondja, hogy tanítson és elhitesse az én szolgálomat, hogy paráználkodjanak és a [Csel. 15,20.] bálványáldozatokból egyenek.

Jel. 2,21

Adtam néki időt is, hogy megtérjen az ő paráználkodásából; és nem tért meg.

Jel. 2,22

Íme én ágyba vetem őt, és azokat, a kik vele paráználkodnak, nagy nyomorúságba, ha meg nem térnek az ő cselekedeteikből.

Jel. 2,23

És az ő fiait megölöm halállal; és megtudják a gyülekezetek mind, hogy én vagyok a vesék [Zsolt. 7,10.] és szívek vizsgálója; és mindeniteknek megfizetek a ti cselekedeteitek [rész 20,12. 22,12. Zsolt. 62,13. Jer.17,10. 32,19. Mát. 16,27. Róm. 2,6. 1 Kor. 3,8. 2 Kor. 5,10.] szerint.

Jel. 2,24

Néktek pedig azt mondom és mind a többi Thiatirabelieknek is, a kiknél nincsen e tudomány, és a kik nem ismerik a Sátán mélységeit, a mint ők nevezik: nem vetek reátok más terhet,

Jel. 2,25

Hanem a mi [rész 3,11.] nálatok van, azt tartsátok meg addig, míg eljövök.

Jel. 2,26

És a ki győz, és a ki mindvégig megőrzi az én cselekedeteimet, annak hatalmat adok a pogányokon;

Jel. 2,27

És uralkodik [rész 12,5. 19,15. Zsolt. 2,9.] rajtuk vasvesszővel, mint a fazekas edényei széttörtetnek; a miképen én is vettem az én Atyámtól:

Jel. 2,28

És adom annak a hajnalcsillagot. [rész 22,16. 2 Pét. 1,19.]

Jel. 2,29

A kinek van füle, hallja, mit mond a Lélek a gyülekezeteknek.

3. fejezet

A sárdisi, filadelfiai és laodiceai gyülekezetekhez szóló levelek.

Jel. 3,1

A Sárdisbeli gyülekezet angyalának is írd meg: Ezt mondja az, a kinél van az isteni hét lélek és a [rész 1,16.] hét csillag: Tudom a te dolgaidat, hogy az a neved, hogy élsz, és halott vagy.

Jel. 3,2

Vigyázz, és erősítsd meg a többieket, a kik haló [Jak. 5,19. 20.] félben vannak; mert nem találtam a te cselekedeteidet Isten előtt teljeseeknek.

Jel. 3,3

Megemlékezzél azért, hogyan vetted és hallottad; és tartsd meg, és térj meg. Hogyha tehát nem vigyázol, elmegyek hozzád, mint a tolvaj, és [Mát. 24,42-44. 1 Thess. 5,2.] nem tudod, mely órában megyek hozzád.

Jel. 3,4

De van Sárdisban egy kevés neved, azoké a kik nem fertőztették meg a ruháikat: és fehérben fognak velem járni; mert méltók arra.

Jel. 3,5

A ki győz, az fehér ruhákba öltözik; és nem törlöm ki annak nevét az élet könyvéből, [rész 13,8. 20,12. 21,27. 2 Móz. 32,32. Zsolt. 69,29. Fil. 4,3.] és vallást teszek annak [Mát. 10,32. 25,31-40.] nevééről az én Atyám előtt és az ő angyalai előtt.

Jel. 3,6

A kinek van füle, hallja, mit mond a Lélek a gyülekezeteknek.

Jel. 3,7

A Filadelfiabeli gyülekezet angyalának is írd meg: Ezt mondja a Szent, az Igaz, a kinél a Dávid kulcsa van, [Ésa. 22,22.] a ki megnyitja és senki be nem zárja, és bezárja és senki meg nem nyitja:

Jel. 3,8

Tudom a te dolgaidat (ímé adtam elődbe egy nyitott ajtót, a melyet senki be nem zárhat), hogy kevés erőd van, és megtartottad az én beszédemet, és nem tagadtad meg az én nevemet.

Jel. 3,9

Ímé én adok a Sátán zsinagógájából, azok közül, a kik [rész 2,9.] zsidóknak mondják magukat és nem azok, hanem hazudnak; ímé azt mívelem, hogy azok eljőjenek és leboruljanak a te lábaid előtt, és megtudják, hogy én szerettelek téged.

Jel. 3,10

Mivel megtartottad az én béketűrésre intő beszédemet, én is megtartalak téged a megpróbáltatás idején, a mely az egész világra eljő, hogy megpróbálja e föld lakosait.

Jel. 3,11

Ímé eljövök hamar: tartsd [rész 2,25.] meg a mi nálad van, hogy senki el ne vegye a te koronádat. [rész 2,10.]

Jel. 3,12

A ki győz, oszloppá teszem azt az én Istenemnek templomában, és többé onnét ki nem jó; és felírom ő reá az én Istenemnek [rész 14,1.] nevét, és az én Istenem városának nevét, az új Jeruzsálemét, [rész 21,2. 10. Gal. 4,26. Zsid. 11,10. 12,22. 13,14.] a mely az égből száll alá az én Istenemtől, és az én [rész 2,17. 22,4.] új nevemet.

Jel. 3,13

A kinek van füle, hallja, mit mond a Lélek a gyülekezeteknek.

Jel. 3,14

A Laodiczeabeli gyülekezet angyalának is írd meg: Ezt mondja az Ámen, a hű [rész 19,11.] és igaz bizonyság, az Isten teremtésének [Ján. 1,1-3. Kol. 1,15.] kezdete:

Jel. 3,15

Tudom a te dolgaidat, hogy te sem hideg nem vagy, sem hév; vajha hideg volnál, vagy hév.

Jel. 3,16

Így mivel lágymeleg vagy, sem hideg, sem hév, kivetlek téged az én számból.

Jel. 3,17

Mivel ezt mondod: Gazdag vagyok, és meggazdagodtam és semmire nincs szükségem; és nem tudod, hogy te vagy a nyomorult és a nyavalyás és szegény és vak és mezítelen:

Jel. 3,18

Azt tanácslom néked, hogy végy tőlem tűzben megpróbált aranyat, hogy gazdaggá légy; és fehér [rész 7,13.] ruhákat, hogy öltözeted legyen, és ne láttassék ki a te mezítelenségednek rútsága; és szemgyógyító írral kend meg a te szemeidet, hogy láss.

Jel. 3,19

A kiket én szeretek, [Zsid. 12,6. Jak. 1,12.] megfeddem és megfenyítem: légy buzgóságos azért, és térj meg.

Jel. 3,20

Ímé az ajtó előtt állok és zörgetek; ha valaki meghallja az én szómat és megnyitja az ajtót, beme-
gyek ahhoz és vele vacsorálok, és ő én velem.

Jel. 3,21

A ki győz, megadom annak, hogy az én királyiszékembe üljön velem, a mint én is győztem és ül-
tem az én Atyámmal az ő királyiszkében.

Jel. 3,22

A kinek van füle, hallja, mit mond a Lélek a gyülekezeteknek.

4. fejezet

Az Isten királyiszéke és a rajta ülő. A négy lelkes állat és a huszonnégyszáz Vén.

Jel. 4,1

Ezek után látám, és ímé egy megnyílt ajtó vala a mennyben, és az első szó, [rész 1,10.] a melyet
mint egy velem beszélő trombitának szavát hallék, ezt mondja vala: Jőjj fel ide, és megmutatom
néked, a miknek meg kell lenni ezután.

Jel. 4,2

És azonnal elragadtatám lélekben: és ímé egy [Ésa. 6,1.] királyiszék vala letéve a mennyben, és
üle valaki a királyiszkében;

Jel. 4,3

És a ki üle, tekintetére nézve hasonló vala a jáspis és sárdius kőhöz; és a királyiszék körül szivár-
vány vala, [Ezék. 1,28.] látszatra smaragdhoz hasonló.

Jel. 4,4

És a királyiszék körül huszonnégyszék vala; és a királyiszékekben látám ülni a huszonnégyszék [rész 11,16.] Vénét fehér ruhákba öltözve: és a fejökön arany koronák valának.

Jel. 4,5

A királyiszékből pedig villámlások és mennydörgések és szózatok jőnek vala ki. És hét tűzlámpás ég vala a királyiszék előtt, a mely az Istennek hét [rész 1,4. 5,6.] lelke;

Jel. 4,6

És a királyiszék előtt üveg-tenger vala, [rész 15,2.] hasonló a kristályhoz; és a királyiszék közepete és a királyiszék körül négy [rész 5,6.] lelkes állat, szemekkel teljesek elől és hátul.

Jel. 4,7

És az első lelkes [Ezék. 1,5-14.] állat hasonló vala az oroszlánhoz, és a második lelkes állat hasonló a borjúhoz, és a harmadik lelkes állatnak olyan arcza vala, mint egy embernek, és a negyedik lelkes állat hasonló vala a repülő sashoz.

Jel. 4,8

És a négy lelkes állat, a melyek közül mindeniknek hat-hat [Ésa. 6,2. 3.] szárnya vala, köröskörül és belül teljes vala szemekkel; és meg nem szűnik vala nappal és éjjel ezt mondani: Szent, szent, szent az Úr, a mindenható Isten, a ki [rész 1,4.] vala és a ki van és a ki eljövendő,

Jel. 4,9

És mikor a lelkes állatok dicsőséget, tisztességet és hálát adnak annak, a ki a királyiszékben ül, annak, a ki örökkön örökké él,

Jel. 4,10

Leesik a huszonnégyszék Vén az előtt, a ki a királyiszékben ül, és imádja azt, a ki örökkön örökké él, és az ő koronáit a királyiszék elé teszi, mondván:

Jel. 4,11

Méltó vagy Uram, [rész 5,12.] hogy végy dicsőséget és tisztességet és erőt; mert te teremtettél mindent, és a te akaratodért vannak és teremtettek.

5. fejezet

A hétpecsétes könyvről, a melyet megnyitni csak a Bárány méltó, a kinek minden teremtett állat tisztességet tesz.

Jel. 5,1

És láték annak jobbkezeiben, a ki a királyiszékben üle, [rész 4,2.] egy könyvet [Ezék. 2,9. 10.], a mely be volt írva belől és hátul, és le volt pecsételve hét pecséttel.

Jel. 5,2

És láték egy erős angyalt, a ki nagy szóval kiálta: Ki volna méltó arra, hogy felnyissa a könyvet, és felbontsa annak pecséteit?

Jel. 5,3

És senki, sem mennyen, sem földön, sem föld alatt, nem tudta a könyvet felnyitni, sem ránézni.

Jel. 5,4

Én azért igen sírok vala, hogy senki nem találtaték méltónak a könyv felnyitására és elolvasására, a ránézésre sem:

Jel. 5,5

És egy a Vének [rész 4,4.] közül monda nékem: Ne sírj: ímé győzött a Júda nemzetségéből való oroszlán, [rész 22,16. Ésa. 11,1-10.] Dávid gyökere, hogy felnyissa a könyvet és felbontsa annak hét pecsétét.

Jel. 5,6

És láték a királyiszék és a négy lelkes [rész 4,6.] állat között és a Vének között egy Bárányt állani, mint egy megölettet, hét szarva és [Zak. 3,9.] hét szeme vala, a mi az Istennek hét [rész 1,4. 4,5.] Lelke, a mely elküldetett az egész földre.

Jel. 5,7

És eljöve és elvevé a könyvet [vers 1. rész 4,2.] a királyiszékben ülőnek jobbkezeiből.

Jel. 5,8

És mikor elvevé a könyvet, a négy lelkes állat és a huszonnégy Vén leborula a Bárány előtt, mindeniknél hárfák [rész 14,2.] és arany poharak lévén, jóillatokkal tele, a mik a szentek [rész 8,3. Zsolt. 141,2.] imádságai.

Jel. 5,9

És éneklének új [rész 14,3.] éneket, mondván: Méltó vagy, hogy elvedd a könyvet és megnyisd annak pecséteit: mert megöletté, és megváltottál minket [Csel. 20,28. Róm. 3,25. 1 Kor. 6,20. 7,23. Eféz. 1,7. Zsid. 9,14. 1 Pét. 1,19.] Istennek a te véred által, minden [rész 7,9.] ágazatból és nyelvből és népből és nemzetből,

Jel. 5,10

És tettél minket a mi Istenünknek királyokká [rész 1,6. 20,6. 2 Móz. 19,6.] és papokká; és uralkodunk a földön.

Jel. 5,11

És látám, és hallám a királyiszék, a lelkes állatok, és a Vének [rész 7,11.] körül sok angyalnak szavát; és az ő számuk tízezerszer [Dán. 7,10.] tízezer és ezerszer ezer vala;

Jel. 5,12

Nagy szóval ezt mondván: Méltó a megöletett [rész 4,11.] Bárány, hogy vegyen erőt és gazdagságot és bölcseséget és hatalmasságot és tisztességet és dicsőséget és áldást.

Jel. 5,13

Sőt hallám, hogy minden teremtetett állat, a mely van a mennyben és a [Fil. 2,10.] földön, és a föld alatt és a tengerben, és minden, a mi ezekben van, ezt mondja vala: A királyiszékekben [rész 4,2. 3.] ülőnek és a Báránynak áldás és tisztesség és dicsőség és hatalom örökkön örökké.

Jel. 5,14

És a négy lelkes [rész 4,6-8.] állat monda: Ámen. És a huszonnégy Vén [rész 4,4.] leborult és imádá az örökkön örökké élőt.

6. fejezet

Az első hat pecsét felszakítása.

Jel. 6,1

És látám, mikor a Bárány a pecsétekből egyet felnyitott, és hallám, hogy a négy lelkes állat közül egy monda, mintegy mennydörgésnek szavával: Jőjj és lásd.

Jel. 6,2

És látám, és ímé egy fehér ló, [rész 19,11.] és a rajta ülőnél íjj vala; és adaték neki korona; és kijöve győzve, és hogy győzzön.

Jel. 6,3

És mikor a második pecsétet felnyitotta, hallám, hogy a [rész 4,7.] második lelkes állat ezt mondá: Jőjj és lásd.

Jel. 6,4

És előjőve egy másik, veres ló, és [Zak. 1,8.] a ki azon üle, megadaték annak, hogy a békességet elvegye a földről, és hogy az emberek egymást öljék; és adaték annak egy nagy kard.

Jel. 6,5

És mikor felnyitotta a harmadik pecsétet, hallám, hogy a harmadik lelkes állat mondá: Jőjj és lásd. Látám azért, és ímé egy [Zak. 6,2.] fekete ló; és annak, a ki azon üle, egy mérleg vala kezében.

Jel. 6,6

És hallék a négy lelkes állat közt szózatot, a mely ezt mondja vala: A búzának mérczéje egy dénár, és az árpának három mérczéje egy dénár; de a bort és az olajt ne bántsd.

Jel. 6,7

És mikor felnyitotta a negyedik pecsétet, hallám a negyedik [rész 4,7.] lelkes állat szavát, a mely ezt mondja vala: Jőjj és lásd.

Jel. 6,8

És látám, és ímé egy sárgaszínű ló; és a ki rajta üle, annak a neve halál, és a pokol követi vala azt; és adaték azoknak hatalom a földnek negyedrészen, hogy öljenek fegyverrel [3 Móz. 26,22. 25. 26.] és éhséggel és halállal és a földnek fenevadai által.

Jel. 6,9

És mikor felnyitotta az ötödik pecsétet, látám az oltár alatt azoknak lelkeit, [rész 20,4.] a kik megölettek az Istennek beszédéért és a bizonyágtételért, [rész 1,9. 19,10. 20,4.] a melyet kaptak.

Jel. 6,10

És kiáltának nagy szóval, mondván: Uram, te szent és igaz, meddig nem ítélsz még, és nem [Luk. 18,7.] állasz bosszút a mi vérünkért azokon, a kik a földön laknak?

Jel. 6,11

Akkor adatának azoknak egyenként fehér ruhák; és mondaték nékik, hogy még egy kevés ideig nyugodjanak, a míg beteljesedik mind az ő szolgatársaiknak, mind az ő atyjokfiainak száma, a kiknek meg kell öletniök, a mint ők is megölettek. [rész 3,5. 7,9.]

Jel. 6,12

Azután látám, mikor a hatodik pecsétet felnyitotta, és ímé nagy földindulás lőn, és a nap [Jól. 2,31.] feketévé lőn mint a szőrzsák, és a hold egészen olyan lőn, mint a vér;

Jel. 6,13

És az ég [Mát. 24,29.] csillagai a földre hullának, miképen a fügefafa hullatja éretlen gyümölcseit, mikor nagy szél rázza.

Jel. 6,14

És az ég eltakarodék, mint mikor a papírtekerccset összegöngyölyítik; és minden hegy [rész 16,20.] és sziget helyéből elmozdítotték.

Jel. 6,15

És a földnek királyai és a fejedelmek és a gazdagok és a vezérek és a hatalmasak, és minden szolga és minden szabad, elrejték magokat a [Ésa. 2,19.] barlangokba és a hegyeknek kőszikláiba;

Jel. 6,16

És mondának a hegyeknek és a kőszikláknak: Essetek [Luk. 23,30.] mi reánk és rejtsetek el minket annak színe elől, a ki a királyiszékben ül, és a Bárány haragjától:

Jel. 6,17

Mert eljött az ő haragjának [rész 11,18.] ama nagy napja; és ki állhat meg?

7. fejezet

A választottak elpecsételése. Az idvezültek mennyei sokasága.

Jel. 7,1

Ezek után láték négy angyalt állani a földnek négy szegletén, a földnek négy szélét tartva, hogy szél ne fújjon a földre, se a tengerre, se semmi élőfára.

Jel. 7,2

És láték más angyalt feljöni napkelet felől, a kinek kezében vala az élő Istennek pecséte; és nagy szóval kiálta a négy angyalnak, a kinek adatott, hogy ártsen a földnek és a tengernek,

Jel. 7,3

Ezt mondván: Ne ártsatok se a földnek, se a tengernek, se a fáknak addig, míg meg nem pecsételjük [rész 9,4. Ezék. 9,4.] a mi Istenünk szolgáit az ő homlokukon.

Jel. 7,4

És hallám a megpecsételtek számát: Száznegyvennégyezer, [rész 14,1.] az Izráel fiainak minden nemzetségéből elpecsételve.

Jel. 7,5

A Júda nemzetségéből tizenkétezer elpecsételt vala; a Ruben nemzetségéből tizenkétezer elpecsételt; a Gád nemzetségéből tizenkétezer elpecsételt;

Jel. 7,6

Az Áser nemzetségéből tizenkétezer elpecsételt; a Nafthali nemzetségéből tizenkétezer elpecsételt; a Manassé nemzetségéből tizenkétezer elpecsételt;

Jel. 7,7

A Simeon nemzetségéből tizenkétezer elpecsételt; a Lévi nemzetségéből tizenkétezer elpecsételt; az Izsakhár nemzetségéből tizenkétezer elpecsételt;

Jel. 7,8

A Zebulon nemzetségéből tizenkétezer elpecsételt; a József nemzetségéből tizenkétezer elpecsételt; a Benjámín nemzetségéből tizenkétezer elpecsételt.

Jel. 7,9

Azután látám, és ímé egy nagy sokaság, a melyet senki meg nem számlálhatott, minden [rész 5,9.] nemzetből és ágazatból, és népből és nyelvből; és a királyiszék előtt és a Bárány előtt állnak vala, fehér ruhákba [rész 3,5. 6,11.] öltözve, és az ő kezeikben pálmaágak;

Jel. 7,10

És kiáltanak nagy szóval, mondván: Az idvesség a [Zsolt. 3,9. rész 12,10. 19,1.] mi Istenünké, a ki a királyiszékben ül, és a Bárányé!

Jel. 7,11

Az angyalok [rész 5,11.] pedig mindnyájan a királyiszék, a Vének és a négy lelkes állat körül állnak vala, és a királyiszék előtt arczczal leborulának, és imádnak az Istent,

Jel. 7,12

Ezt mondván: Ámen: áldás és dicsőség és bölcsesség és hálaadás és tisztesség és hatalom és erő a mi Istenünknek mind örökkön örökké, Ámen.

Jel. 7,13

Akkor felele egy a Vének közül, és monda nékem: Ezek, a kik a fehér ruhákba [rész 3,18.] vannak öltözve, kik és honnét jöttek?

Jel. 7,14

És mondék néki: Uram, te tudod. És monda nékem: Ezek azok, a kik jöttek a nagy nyomorúságból, és megmosták az ő ruháikat, és [Ésa. 1,18. Zsid. 9,14.] megfehérítették ruháikat a Bárány vérében.

Jel. 7,15

Ezért vannak az Isten királyiszéke előtt; és szolgálnak neki éjjel és nappal az ő templomában; és a ki a királyiszékben ül, kiterjeszti sátorát [Ésa. 4,5. Ezék. 37,27.] felettök.

Jel. 7,16

Nem éheznek [Ésa. 49,10.] többé, sem nem szomjúhoznak többé; sem a nap [Zsolt. 121,6.] nem tűz rájok, sem semmi hőség:

Jel. 7,17

Mert a Bárány, a ki a királyiszéknek közepette van, legelteti őket, és a vizeknek élő forrásaira viszi őket; és eltöröl [rész 21,4. Ésa. 25,8.] Isten az ő szemeikről minden könyet.

8. fejezet

A hetedik pecsét felbontása. A hét angyal trombitája. A szentek könyörgése. A négy első angyal trombitálása.

Jel. 8,1

És mikor felnyitotta a hetedik pecsétet, lón nagy csendesség a mennyben, mintegy fél óráig.

Jel. 8,2

És látám azt a hét angyalt, a ki az Isten előtt áll; és adaték nekik [vers 6. 7.] hét trombita.

Jel. 8,3

És jöve egy másik angyal, és megállta az oltárnál, arany tömjénezőt tartva; és adaték annak sok tömjén, hogy tegye minden szenteknek [rész 5,8.] könyörgéseikhez az arany [rész 6,9.] oltárra, a mely a királyiszék előtt vala.

Jel. 8,4

És felméne a tömjén füstje a szentek könyörgéseivel [Zsolt. 141,2.] az angyal kezéből az Isten elébe.

Jel. 8,5

Azután vevé az angyal a tömjénezőt; és megtölté azt az oltárnak tűzével, és leveté a földre; és lőnek mennydörgések és szózatok és villámlások és földindulás.

Jel. 8,6

És a hét angyal, a kinél a [vers 2.] hét trombita vala, készüle a trombitáláshoz.

Jel. 8,7

Az első angyal azért trombitála, és lőn jégeső és tűz, vérrel elegy, és vetteték a földre; és a földnek harmadrésze megége, és az élőfáknak harmadrésze megége, és minden zöldelő fű megége.

Jel. 8,8

A második angyal is trombitált, és mint egy tűzzel égő nagy hegy vetteték a tengerbe; és a tengernek harmadrésze vérré lőn;

Jel. 8,9

És meghala a tengerben lévő teremtetett állatoknak harmadrésze, a melyekben élet vala; és a hajóknak harmadrésze elvesze.

Jel. 8,10

A harmadik angyal is trombitált, és leesék az égről egy nagy csillag, égve, mint egy fáklya, és esék a folyóvizeknek harmadrészére, és a vizek forrásaira;

Jel. 8,11

A csillagnak neve pedig öröm: változék azért a folyóvizek harmadrésze örömmé; és sok ember meghala a vizektől, mivel keserűkké lőnek.

Jel. 8,12

A negyedik angyal is trombitált, és megvereték a napnak harmadrésze, és a holdnak harmadrésze, és a csillagoknak harmadrésze; hogy meghomályosodjék azoknak harmadrésze, és a nap az ő harmadrészeiben ne fényljék, és az éjszaka hasonlóképen.

Jel. 8,13

És láték és hallék az égnek közepette egy angyalt repülni, a ki ezt mondja vala nagy szóval: Jaj, jaj, jaj [rész 9,2-12. 11,13. 14. 12,12.] a föld lakosainak a három angyal trombitájának többi szavai miatt, a kik még trombitálni fognak.

9. fejezet

Az ötödik és hatodik angyal trombitálása.

Az első jaj.

Jel. 9,1

Az ötödik angyal is trombitált, és látám, hogy egy csillag esett le az égről a földre, és adaték annak a mélység [rész 20,1.] kútjának kulcsa.

Jel. 9,2

Megnyitá azért a mélységnek kútját: és füst jöve fel a kútból, mint egy nagy kemenczének füstje; és meghomályosodék a nap és a levegőég a kút füstje miatt.

Jel. 9,3

A füstből pedig sáskák jövének ki a földre; és adaték azoknak hatalom, mint hatalmuk van a föld skorpióinak.

Jel. 9,4

És megmondaték nékik, hogy a földnek fűvét ne bántsák, se semmi zöldelőt, se semmi élőfát, hanem csak azokat az embereket, a kiknek homlokukon nincsen az Istennek [rész 7,3. Ezék. 9,4.] pecséte.

Jel. 9,5

És adaték azoknak, hogy meg ne öljék őket, hanem hogy kínoztassanak öt hónapig; és azoknak kínzása olyan, mint a skorpió kínzása, mikor megmarja az embert.

Jel. 9,6

Annakokáért azokban a napokban keresik az emberek a halált, de nem találják meg azt; és kívánnának meghalni, de a halál elmegy előlük.

Jel. 9,7

A sáskáknak formája pedig hasonló vala a viadalhoz felkészített lovakhoz; és a fejükön mintegy aranyhoz hasonló koronák valának, és az orczáik olyanok valának, mint az emberek orczái.

Jel. 9,8

És olyan hajuk vala, mint az asszonyok haja; és fogaik olyanok valának, mint az orozslánoknak.

Jel. 9,9

És olyan mellvértjeik valának, mint a vas mellvérték; és az ő szárnyaik zúgása olyan vala, mint a viadalra száguldó sok lovas szekerek zúgása.

Jel. 9,10

És skorpiókhöz hasonló farkuk vala és fulánkjuk; és a farkukban vala a hatalmuk, hogy ártsanak az embereknek öt hónapig.

Jel. 9,11

Királyukul pedig a mélység angyala vala felettök; annak a neve zsidóul Abaddon, görögül pedig Apollion, azaz Vesztő a neve.

Jel. 9,12

Az első jaj [rész 8,13.] elmúlék; ímé ezután még két jaj következik.

Jel. 9,13

A hatodik angyal is trombitált, és hallék egy szózatot az arany oltárnak négy szarvától, a mely az Isten előtt van,

Jel. 9,14

Mondván a hatodik angyalnak, a kinél a trombita vala: Oldd el azt a négy angyalt, a ki a nagy folyóvíznél, az Eufrátesnél van megkötve.

Jel. 9,15

Eloldaték azért a négy angyal, a ki el vala készítve az órára és napra és hónapra és esztendőre, hogy megölje az emberek harmadrészét.

Jel. 9,16

És a lovas seregek száma két tízezerszer tízezer vala; hallottam a számukat.

Jel. 9,17

És így látám a lovakat látásban, és a rajtuk ülőket, a kiknek tűzből és jáczintból és kénkőből való mellvértjeik valának; és a lovak feje olyan vala, mint az oroszlánok feje; és szájukból tűz és füst és kénkő jó vala ki.

Jel. 9,18

E háromtól öleték meg az emberek harmadrésze, a tűztől és a füsttől és a kénkőtől, a mely azoknak szájából jó vala ki.

Jel. 9,19

Mert az ő hatalmuk az ő szájukban van, és az ő farkukban; mert az ő farkaik a kígyókhöz hasonló, a melyeknek fejeik vannak; és azokkal ártanak.

Jel. 9,20

A többi emberek pedig, a kik meg nem ölettek e csapásokkal, nem tértek meg az ő kezeik csinálmányaitól, hogy ne imádnák a gonosz lelkeket, és az arany és ezüst és ércz és kő és fa bálványokat, a melyek nem láthatnak, [Zsolt. 115,5-7.] sem hallhatnak, sem járhatnak;

Jel. 9,21

És nem tértek meg az ő gyilkosságaikból, sem az ő ördögösségeikből, sem paráználkodásaikból, sem lopásaikból.

10. fejezet

A nyitott könyv. A hét mennydörgés. Az angyal esküje az Isten titkának végbemeneteléről. A nyitott könyv elnyelése.

Jel. 10,1

És láték egy másik, erős angyalt az égből leszállani, a ki felhőbe vala öltözve; és a fején szivárvány vala, és az orcája olyan vala, mint a nap, és a lábai mint a tűzoszlopok;

Jel. 10,2

És a kezében egy nyitott könyvecske vala; és tevé a jobb lábát a tengerre, a bal lábát pedig a földre;

Jel. 10,3

És kiálta nagy szóval, mint mikor az orozlán ordít; és mikor kiálta, megszólaltatá a hét mennydörgés az ő szavát.

Jel. 10,4

És mikor a hét mennydörgés megszólaltatta az ő szavát, le akarám írni; és az égből szózatot hallék, a mely ezt mondá nékem: Pecsételd be, [Dán. 8,26. 12,4.] a miket a hét mennydörgés szóla, és azokat meg ne írd.

Jel. 10,5

És az angyal, a kit láték állani a tengeren és a földön, felemelé kezét az [Dán. 12,7.] égre,

Jel. 10,6

És megesküvék arra, a ki örökkön örökké él, a ki teremtette az eget és a benne valókat, és a földet és a benne valókat, és a tengert és a benne valókat, hogy idő többé nem léssen:

Jel. 10,7

Hanem a hetedik angyal szavának napjaiban, mikor trombitálni kezd, akkor elvégeztetik az Istennek titka, a mint megmondotta az ő szolgáltnak a prófétáknak.

Jel. 10,8

És a szózat, a melyet hallottam az égből, ismét szóla nékem, és monda: Menj el, és vedd el azt a nyitott könyvecskét, [vers 2.] mely a tengeren és a földön álló angyal kezében van.

Jel. 10,9

Elmenék azért az angyalhoz, mondván néki: Add nékem a könyvecskét. És monda nékem: Vedd el és edd meg; és [Ezék. 3,1-3.] megkeseríti a te gyomrod, de a te szádban édes lesz, mint a méz.

Jel. 10,10

Elvevém azért a könyvecskét az angyal kezéből, és megevém azt; és az én számban olyan édes vala mint a méz; és mikor megettem azt, megkeseredék az én gyomrom.

Jel. 10,11

És monda nékem: Ismét prófétálnod kell néked sok népek és nemzetek, és nyelvek és királyok felől.

11. fejezet

Az Isten templomának megmérése. Két tanúbizonyság megöletése és feltámadása. A második jaj. A hetedik angyal trombitálása.

Jel. 11,1

És adának nékem vesszőhöz hasonló nádszálat, és angyal áll vala mellém és monda: Kelj fel, és mérd meg az Isten templomát és az oltárt, és azokat, a kik abban imádkoznak.

Jel. 11,2

De a tornácot, a mely a templomon kívül van, kihagyd, és azt meg ne mérd; mert a pogányoknak adatott, és a szent várost tapodják negyvenkét [rész 13,5.] hónapig.

Jel. 11,3

És adom az én két tanúbizonyságomnak, hogy prófétáljanak, gyászruhákba öltözve, ezer [rész 12,6.] kétszáz hatvan napig.

Jel. 11,4

Ezek az a két [Zak. 4,2. 3. 11. 14.] olajfa, és a két gyertyatartó, a melyek a földnek Istene előtt állanak.

Jel. 11,5

És ha valaki akar nekik ártani, tűz [2 Kir. 1,10. 12.] származik az ő szájokból, a mely megöli az ő ellenségeiket; és ha valaki akar nekik ártani, úgy kell annak megöletni.

Jel. 11,6

Ezeknek van hatalmuk arra, hogy bezárják az eget, hogy az ő prófétálásuknak idejében eső [1 Kir. 17,1.] ne legyen; és hatalmuk van a vizeken, hogy azokat vérré változtassák, [2 Móz. 7,19. 20.] és megverjék a földet akármi csapással, valamennyiszer akarják.

Jel. 11,7

És mikor elvégezik az ő bizonyágtételöket, a mélységből feljövő [rész 13,1.] fenevad hadakozik [rész 13,7. Dán. 7,21.] ellenök, és legyőzi őket, és megöli őket.

Jel. 11,8

És az ő holttesteik fekszenek ama nagy [rész 17,2. 5. 18,10.] városnak utczáin, a mely lélek szerint Sodomának és Égyiptomnak hivatik, a hol a mi Urunk is megfeszítettett.

Jel. 11,9

És a népek és ágazatok, és nyelvek és nemzetek közül valók látják azoknak holttestét három és fél nap, és azoknak holttestét nem engedik sírba tenni.

Jel. 11,10

És a földnek lakosai örülnek és örvendeznek rajtok, és ajándékokat küldenek egymásnak; mivel-hogy e két próféta gyötörte a földnek lakosait.

Jel. 11,11

De három és fél nap mulva életnek lelke adaték Istentől ő beléjük, és lábaikra állanak; és nagy félelem esék azokra, a kik őket nézik vala.

Jel. 11,12

És hallának nagy szózatot az égből, a mely ezt mondja vala nékik: Jőjjetek fel ide. És felmenének az égbe felhőben; és láták őket az ő ellenségeik.

Jel. 11,13

És lőn abban az órában nagy földindulás, és a városnak [vers 8.] tizedrésze elesék; és megöleték a földindulásban hétezer ember neve; és a többiek megrémülének, és a menny Istenének adának dicsőséget.

Jel. 11,14

A második [rész 8,13. 9,12.] jaj elmúlt; ímé a harmadik jaj hamar eljő.

Jel. 11,15

A hetedik angyal is trombitála, és nagy szózatok lőnek a mennyben, a melyek ezt mondják vala: E világnak országai a mi Urunkéi és az ő Krisztusáéi lettek, a ki örökkön [rész 12,10. 19,6.] örökké uralkodik.

Jel. 11,16

És a huszonnégy Vén, a ki [rész 4,4.] az Isten előtt ül az ő királyiszékeiben, esék az ő orczájára és imádá az Istent,

Jel. 11,17

Ezt mondván: Hálát adunk néked Uram, mindenható Isten, a ki vagy és a ki valál és a ki eljövendő vagy; mert a te nagy [rész 1,4. 8. vers 15.] hatalmadat kezedhez vetted, és a te országlásodat elkezdted.

Jel. 11,18

És megharagudtak a pogányok, és eljött a te haragod, [rész 6,15-17.] és a halottak ideje, hogy megítéltessenek, és jutalmat adj [Mát. 25,31-40. Luk. 22,28-30.] a te szolgálóidnak, a prófétáknak és a szenteknek, és a kik a te nevedet félik, kicsinyeknek és nagyoknak; és elpusztítsd azokat, a kik a földet pusztítják.

Jel. 11,19

És megnyilatkozék [rész 15,5.] az Isten temploma a mennyben, és megláttaték az ő szövetségének [2 Móz. 25,10-16.] ládája az ő templomában; és lőnek villámlások és szózatok és mennydörgeések, és földindulás és nagy jégeső.

12. fejezet

A napba öltözött asszony. A sárkány harcza mennyen és földön. A harmadik jaj.

Jel. 12,1

És láttaték nagy jel az égben: egy asszony, a ki a napba vala felöltözve, és lábai alatt vala a hold, és az ő fejében tizenkét csillagból korona;

Jel. 12,2

A ki terhes vala, és akarván szülni, kiált vala, és kínlódik vala a szülésben. [Mik. 4,10.]

Jel. 12,3

Láttaték más jel is az égben, és ímé vala egy nagy veres sárkány, a kinek hét feje vala és tíz szarva, és az ő fejeiben hét korona; [Dán. 7,7.]

Jel. 12,4

És a farka utána vonszá az ég csillagainak harmadrészét, és a [Dán. 8,10.] földre veté azokat; és álla az a sárkány a szülő asszony [vers 1. 2.] elé, hogy mikor szül, annak fiát megegye.

Jel. 12,5

És szüle fiú-magzatot, a ki [rész 2,27. 19,15. Zsolt. 2,9.] vasvesszővel legeltet minden nemzetet; és ragadtaték annak fia Istenhez és az ő királyiszékéhez.

Jel. 12,6

Az asszony pedig elfuta a pusztába, hol Istentől készített helye van, hogy ott táplálják őt ezer [rész 11,3.] kétszáz hatvan napig.

Jel. 12,7

És lőn az égben viaskodás: Mihály és [Dán. 10,13. 21.] az ő angyalai viaskodnak vala a sárkánynyal; és a sárkány is viaskodik vala és az ő angyalai;

Jel. 12,8

De nem vehetének diadalmat, és az ő helyök sem találtaték többé a mennyben.

Jel. 12,9

És vetteték a nagy sárkány, [rész 20,2. 1 Móz. 3,1. 4. 15.] ama régi kígyó, a ki neveztetik ördögnek és a Sátánnak, ki mind az egész föld kerektségét elhiteti, vetteték a földre, és az ő angyalai is ő vele levettetének.

Jel. 12,10

És hallék nagy szózatot az égben, a mely ezt mondja vala: Most lett meg az idvesség [rész 7,10. 19,1.] és az erő, és a mi Istenünknek országa, és [rész 11,15. 12,10. 19,6.] az ő Krisztusának hatalma; mert a mi atyánkfiainak vádolója levettetett, ki vádolja vala őket éjjel és nappal a mi Istenünk előtt.

Jel. 12,11

És ők legyőzték [Róm. 8,33. 34. 37. 16,20.] azt a Bárány vééréért, és az ő bizonyágtételöknek beszédéért; és az ő életüket nem kímélték mind halálig.

Jel. 12,12

Annakokáért örüljetekek egek és a kik lakoztok azokban. Jaj [Zsolt 96,11. Ésa. 49,13. rész 8,13. 9,2-12. 11,14.] a föld és a tenger lakosainak; mert leszállott az ördög ti hozzátok, nagy haraggal teljes, úgymint a ki tudja, hogy kevés ideje van.

Jel. 12,13

Mikor azért látta a sárkány, [vers 9.] hogy ő levettetett a földre, kergetni kezdé az asszonyt, [vers 1. 2. 5.] a ki a fiút szülte.

Jel. 12,14

De adaték az asszonynak [vers 1. 2. 5. 13.] két nagy sasszárny, hogy a kígyó [vers 3.] elől elrepüljön a pusztába az [vers. 6.] ő helyére, hogy tápláltassék ott ideig, időkig, és [Dán. 12,7.] az időnek feléig.

Jel. 12,15

És bocsáta a kígyó az ő szájából az asszony után vizet, mint egy folyó vizet, hogy azt a folyóvízzel elragadtassa.

Jel. 12,16

De segítségül lón a föld az asszonynak, és megnyitá a föld az ő száját, és elnyelé a folyóvizet, a melyet a sárkány az ő szájából bocsátott.

Jel. 12,17

Megharagvék azért a sárkány az asszonyra, és elméne, hogy hadakozzék egyebekkel az ő magvából valókkal, az Isten parancsolatainak megőrzőivel, és a kiknél vala a Jézus Krisztus bizonyágtétele; [rész 19,10. 1 Ján. 5,10.]

Jel. 12,18

És álla a tengernek fővenyére.

13. fejezet

A tengerből feljövő fenevad: az Antikrisztus.

A földből feljövő fenevad: a hamis próféta.

Jel. 13,1

És láték egy fenevadat feljöni a [rész 11,7.] tengerből, a melynek hét feje és tíz [Dán. 7,7.] szarva vala, és az ő szarvain tíz korona, és az ő fejein a káromlásnak neve.

Jel. 13,2

És e fenevad, a melyet láték, hasonló vala a párduczhoz, és az ő lábai, mint a medvéé, és az ő szája, mint az oroszlán szája; és a sárkány [rész 12,3. 9.] adá az ő erejét annak, és az ő királyiszékét, és nagy hatalmat.

Jel. 13,3

És látám, hogy egy az ő fejei közül mintegy halálos sebbel megsebesítettett; de az ő halálos sebe meggyógyították; és csodálván, az egész föld követé a fenevadat.

Jel. 13,4

És imádnak a sárkányt, a ki a hatalmat adta a fenevadnak; és imádnak a fenevadat, [rész 11,7. 17,8.] ezt mondván: Kicsoda hasonló e fenevadhoz? kicsoda viaskodhatik ő vele?

Jel. 13,5

És adaték néki nagy dolgoknak és káromlásoknak szóló szája; és adaték néki hatalom, hogy cselekedjék negyvenkét [rész 11,2.] hónapig.

Jel. 13,6

Megnyitá azért az ő száját Isten ellen való káromlásra, hogy szidalmazza az ő nevét és az ő sátorát, és azokat, a kik a mennyben laknak.

Jel. 13,7

Az is adaték néki, hogy a szentek ellen hadakozzék, és [rész 11,7. Dán. 7,21.] őket legyőzze; és adaték néki hatalom minden nemzetségen, nyelven és népen.

Jel. 13,8

Annakokáért imádják őt a földnek minden lakosai, a kiknek neve nincs beírva [rész 3,5. 20,12. 21,27. 2 Móz. 32,32. Zsolt. 69,29. Fil. 4,3.] az életnek könyvébe, a mely a Bárányé, a ki megölelt, e [1 Pét. 1,20.] világ alapítása óta.

Jel. 13,9

Ha van füle valakinek, hallja!

Jel. 13,10

Ha valaki fogságba visz mást, ő is fogságba megy; ha valaki fegyverrel öl, [Mát. 26,52.] fegyverrel kell annak megöletni. Itt van a szentek békességes tűrése [rész 14,12.] és hite.

Jel. 13,11

Azután láték más fenevadat feljöni a földből, a kinek két szarva vala, a Bárányéhoz hasonló, de úgy szól vala, mint a sárkány;

Jel. 13,12

És az előbbi fenevadnak [vers 1-3. rész 19,20.] minden hatalmasságát cselekszi ő előtte; és azt is cselekszi, hogy a föld és annak lakosai imádják az első fenevadat, a melynek halálos sebe meggyógyult vala;

Jel. 13,13

És nagy jeleket tesz, annyira, hogy tüzet is hoz alá az égből a földre, az emberek láttára. [Mát. 24,14. 2 Thess. 2,9.]

Jel. 13,14

És elhítteti [rész 19,20.] a földnek lakosait a jelekkel, a melyek adatának néki, hogy cselekedje a fenevad előtt; azt mondván a föld lakosainak, hogy csinálják meg a fenevadnak képét, a ki fegyverrel megsebesítettett vala, [vers 3.] de megelevenedett.

Jel. 13,15

És adaték néki, hogy a fenevad képébe lelket adjon, hogy a fenevad képe szóljon is, és azt mívelje, hogy mindazok, a kik nem imádják a fenevad [rész 19,20.] képét, megölessenek,

Jel. 13,16

Azt is teszi mindenkivel, kicsinyekkel és nagyokkal, gazdagokkal és szegényekkel, szabadokkal és szolgálkkal, hogy az ő jobb kezükre vagy a homlokukra [rész 19,20.] bélyeget tegyenek;

Jel. 13,17

És hogy senki se vehessen, se el ne adhasson semmit, hanem csak a kin a fenevad [rész 14,9. 11.] bélyege van, vagy neve, vagy nevének [vers 18.] száma.

Jel. 13,18

Itt van a bölcsesség. A kinek értelme van, számlálja meg a fenevad számát; mert emberi szám: és annak száma hatszázhatvanhat.

14. fejezet

A Bárány serege a Sionon.

Három angyali intés.

Aratás és szüret; igazak és istentelenek vége.

Jel. 14,1

És látám, és ímé egy Bárány áll vala [rész 5,6-9. Ján. 1,29.] Sion hegyén, és ő vele száznegyvennégy [rész 3,12.] ezeren, a kiknek homlokán írva vala az ő Atyjának neve.

Jel. 14,2

És hallék szózatot az égből, mint sok vizeknek zúgását [rész 1,15.] és mint nagy mennydörgésnek szavát; és hallám hárfásoknak szavát, a kik az ő hárfájokkal [rész 5,8.] hárfáznak vala;

Jel. 14,3

És énekelnek vala mintegy új [rész 5,9.] éneket a királyiszék előtt, és a négy [rész 4,2-8.] lelkes állat előtt és a Vének előtt; és senki meg nem tanulhatja vala azt az éneket, csak a száz [vers 1.] negyvennégy ezer, a kik áron [1 Pét. 1,18. 19.] vétettek meg a földről.

Jel. 14,4

Ezek azok, a kik asszonyokkal nem fertőztették meg magokat; mert szűzek. Ezek azok, a kik követik a Bárányt, valahová megy. Ezek [vers 3. 1 Pét. 1,18. 19. 1 Kor. 6,20.] áron vétettek meg az emberek közül Istennek és a Báránynak zsengeiül.

Jel. 14,5

És az ő szájokban nem találtatott álnokság; [Zsolt. 32,2. Sof. 3,13.] mert az Istennek királyiszéke előtt feddhetetlenek.

Jel. 14,6

És láték más angyalt az ég közepén repülni, a kinél vala az örökkévaló evangyéliom, hogy a föld lakosainak hirdesse az evangyéliomot, és minden nemzetségnek és ágazatnak, és nyelvnek és népnek,

Jel. 14,7

Ezt mondván nagy szóval: Féljétek az Istent, és néki adjatok dicsőséget: mert eljött az ő [rész 15,4.] ítéletének órája; és imádjátok azt, a ki teremtette [Csel. 14,15.] a mennyet és a földet, és a tengert és a vizek forrásait.

Jel. 14,8

És más angyal követé azt, mondván: Leomlott, leomlott [Ésa. 21,9. Jer. 51,8.] Babilon, [rész 16,19. 17,5. 18,2.] a nagy város! mert az ő paráznságának haragborából [rész 17,2.] adott inni minden pogány népnek.

Jel. 14,9

És harmadik angyal is követé azokat, mondván nagy szóval: Ha valaki imádja a fenevadat és annak képét, és [rész 13,16.] bélyegét felveszi vagy homlokára vagy kezére,

Jel. 14,10

Az is iszik az Isten haragjának borából, a mely elegyítetlenül töltetett az ő haragjának poharába: és kínoztatik tűzzel és kénkövel a szent angyalok előtt és a Bárány előtt;

Jel. 14,11

És az ő kínlódásuknak füstje [rész 18,18. 19,3.] felmegy örökkön örökké; és nem lesz nyugalmuk éjjel és nappal, a kik imádják a fenevadat és annak képét, és ha valaki az ő nevének [rész 13,16.] bélyegét felveszi.

Jel. 14,12

Itt van a [rész 13,10.] szenteknek békességes tűrése, itt a kik megtartják az Isten parancsolatait és a Jézus hitét!

Jel. 14,13

És hallék az égből szózatot, a mely ezt mondja vala nékem: Írd meg: Boldogok a halottak, a kik az Úrban halnak meg mostantól fogva. Bizony, azt mondja a Lélek, mert [rész 21,3. 4.] megnyugosznak az ő fáradságuktól, és az ő cselekedeteik [rész 22,12. 2 Thess. 1,6-10.] követik őket.

Jel. 14,14

És látám, és ímé vala egy fehér felhő; és a felhőn üle valaki, hasonló az embernek Fiához, [rész 1,13. Ján. 7,13.] a fején arany korona, és a kezében éles sarló.

Jel. 14,15

És más angyal jöve ki a templomból, nagy szóval kiáltván annak, a ki a felhőn ül vala: Indítsd [Jóel. 3,13. Mát. 13,39.] a sarlódat és arass; mert a földnek aratni valója megszáradt.

Jel. 14,16

Bocsátá azért, a ki a felhőn ül vala az ő sarlóját a földre; és learattaték a föld.

Jel. 14,17

És más angyal jöve ki a mennyben való templomból, s annál is éles sarló vala.

Jel. 14,18

Más angyal is jöve ki az oltártól, a kinek hatalma vala a tűzön, és kiálta nagy szóval annak, a kinél vala az éles sarló, ezt mondván: Bocsásd a te éles sarlódat, és szedd meg a föld szőleinek gerézdeit; mert megértek annak szőlei. [Jóel. 3,13.]

Jel. 14,19

Bocsátá azért az angyal az ő éles sarlóját a földre, és a földnek szőleit megszedé, és veté az Isten haragjának nagy [rész 19,15. Ésa. 63,3.] borsajtójába.

Jel. 14,20

És megtaposták a borsajtót a városon kívül, és vér jöve ki a borsajtóból a lovak zablájáig, ezer hatszáz futamatnyira.

15. fejezet

Diadalmi ének az Isten igazságáról. Előkészület a hét utolsó csapásra.

Jel. 15,1

És láték mennyben más nagy és csodálatos jelt: hét angyalt, a kinél vala a hét utolsó [rész 11,14.] csapás; mert az által teljesedett be az Istennek haragja.

Jel. 15,2

És láték úgymint üvegtengert [rész 4,6.] tűzzel elegyítve; és azokat, a kik diadalmasok a fenevadon és az ő képén, és bélyegén és az ő nevének [rész 13,18.] számán, látám állani az üvegtenger mellett, a kiknek kezében valának az Istennek hárfái. [rész 5,8. 14,2.]

Jel. 15,3

És énekelik vala Mózesnek [2 Móz. 15,1.] az Isten szolgájának énekét, és a Báránynak énekét, ezt mondván: [Zsolt. 111,2.] Nagyok és csodálatosak [Zsolt. 139,14.] a te dolgaid, mindenható Úr Isten; igazságosak és igazak a [Zsolt. 145,17.] te útaid, óh szentek Királya!

Jel. 15,4

Ki ne félne téged, [Jer. 10,7.] Uram! és ki ne dicsőítené a te nevedet? mert csak egyedül vagy szent. Mert [Malak. 1,11. Ésa. 66,23.] eljönnek mind a pogányok és lehajolnak előtted; mert a te ítéleteid [rész 14,7.] nyilvánvalókká lettek.

Jel. 15,5

És ezeknek utána látám, és ímé megnyitatték [rész 11,19.] a mennyben a bizonyágtétel sátorának temploma,

Jel. 15,6

És kijöve a templomból a hét angyal, a kinél a hét csapás vala, tiszta és fehér gyolcsba öltözve, és mellöknél arany övekkel körülövezve.

Jel. 15,7

És egy a [rész 4,6.] négy lelkes állat közül ada a hét angyalnak hét arany poharat, a mely az örökön örökké élő Istennek haragjával teljes vala.

Jel. 15,8

És megtelék a templom füsttel [2 Móz. 40,34-35. 1 Kir. 8,10. 11. Ésa. 6,4.] az Isten dicsőségének és erejének miatta, és senki a templomba be nem mehet vala, mígnem a hét angyal [vers 6.] hét csapása bevégeztetik.

16. fejezet

Az utolsó hét csapás.

Jel. 16,1

És hallék nagy szózatot a templomból, a mely mondja vala a hét [rész 15,1. 6. 7.] angyalnak: Menjete el és töltsétek ki a földre az Isten haragjának hét poharát.

Jel. 16,2

Elméne azért az első, és kitölté az ő poharát a földre; és támada gonosz és ártalmas fekély [2 Móz. 9,10. 11.] azokon az embereken, a kiken vala a fenevad bélyege, és a kik imádják vala annak képét. [rész 13,14. 16. 17.]

Jel. 16,3

A másik angyal is kitölté az ő poharát a tengerbe; és olyanná lón, mint a halott vére; és minden élő állat meghala a tengerben.

Jel. 16,4

A harmadik angyal is kitölté az ő poharát a folyóvizetekbe és a vizek forrásaiba; és lón [2 Móz. 7,17. 20.] vér.

Jel. 16,5

És hallám, hogy a vizek angyala ezt mondja vala: Igaz vagy Uram, a ki vagy és [rész 1,4. 8. 4,8. 11. 17.] a ki valál, te Szent, hogy ezeket ítélted;

Jel. 16,6

Mivelhogy szentek és próféták vérént ontották, vért adál nékik inni; mert méltók arra.

Jel. 16,7

És hallám, hogy más az [rész 9,13.] oltárról ezt mondja vala: Jól van Uram, mindenható Isten, igazak és igazságosak a [rész 15,3. 19,2.] te ítéleteid.

Jel. 16,8

A negyedik angyal is kitölté az ő poharát a napra; és adaték annak, hogy az embereket tikkaszsa tűzzel.

Jel. 16,9

És tikkadának az emberek nagy hévséggel; és az Istennek nevét káromlák, a kinek [vers 11. 21.] hatalma vala e csapásokon; és nem térének [rész 9,21.] meg, hogy neki dicsőséget adjanak.

Jel. 16,10

Az ötödik angyal is kitölté az ő poharát a fenevad [rész 13,1.] királyiszékére; és lőn az ő országa setét; és rágják vala az ő nyelvöket a kín miatt,

Jel. 16,11

És káromlák [vers 9. 21.] a menny Istenét az ő kínjaik és fekélyeik miatt; és meg nem térének [vers 9.] az ő cselekedeteikből.

Jel. 16,12

A hatodik angyal is kitölté az ő poharát a nagy folyóvízre, az Eufrátesre; és kiszárada annak vize, hogy a napkelet felől jövő királyoknak út készíttessék.

Jel. 16,13

És láték a sárkány [rész 12,3. 4.] szájából és a fenevad [rész 13,1-8.] szájából és a hamis próféta szájából [rész 13,11-17.] három tisztátalan lelket kijőni, a békákhoz hasonlókat;

Jel. 16,14

Mert ördögi lelkek azok, a kik jeleket tesznek; a kik elmennek [rész 20,8.] a földnek és az egész világnak királyaihoz, hogy egybe gyűjtsék [rész 17,14. 19,17-21. 1 Thess. 5,22. 2 Pét. 3,10.] azokat a mindenható Isten ama nagy napjának viadalára.

Jel. 16,15

(Imé eljövök, mint a tolvaj. Boldog, a [rész 3,3. Mát. 24,44. Luk. 12,39. 40.] ki vigyáz és őrzi az ő [rész 3,4. 18. 19,8.] ruháit, hogy mezítelenen [2 Kor. 5,3.] ne járjon, és meg ne lássák az ő rútságát.)

Jel. 16,16

Egybegyűjték azért őket a helyre, a melyet zsidóul Armageddonnak neveznek.

Jel. 16,17

A hetedik angyal is kitölté az ő poharát a levegőégre; és nagy szózat jöve ki a mennyei [rész 11,19.] templomból a királyiszéktől, a mely ezt mondja vala: Meglett! [rész 21,6.]

Jel. 16,18

És lőnek [rész 4,5. 8,5.] zendülések és mennydörgések és villámlások; és lőn nagy földindulás, a milyen nem volt, mióta az emberek a földön vannak, ilyen földindulás, ilyen nagy.

Jel. 16,19

És a nagy [rész 14,8. 17,5. 18,2.] város három részre szakada, és a pogányok városai elesének; és a nagy Babilon [rész 17,5.] megemlétték az [rész 18,5.] Isten előtt, hogy adjon annak inni az ő búsult haragja [rész 14,8-11. 18,1-24.] borának poharából.

Jel. 16,20

És minden sziget elmúlék, és hegyek [rész 6,14.] nem találtatának többé.

Jel. 16,21

És nagy jégeső, mint egy-egy tálentom, szálla az égből az emberekre; és káromlák [vers 9. 11.] az Istent az emberek a jégeső csapásáért; mert annak csapása felette nagy.

17. fejezet

Babilont, a veres fenevadon ülő nőt, és az ő birodalmát legyőzi a Bárány.

Jel. 17,1

És jöve egy a hét [rész 15,6. 7.] angyal közül, a kinél a hét pohár vala, és szóla velem, mondván nékem: Jövel, és megmutatom néked a nagy paráznának [Náh. 3,4.] kárhoztatását, a ki a sok vizen ül; [Jer. 51,13.]

Jel. 17,2

A kivel paráználkodtak a [rész 18,3. 9.] föld királyai, és az ő paráznaságának [rész 14,8. Jer. 51,7.] borával megrészegedtek a föld lakosai.

Jel. 17,3

És lélekben elvitt engem egy pusztába és láték egy asszonyt ülni egy veres fenevadon, a mely teljes vala káromlásnak neveivel, a melynek hét feje [rész 13,1.] és tíz szarva vala.

Jel. 17,4

Öltözött [rész 18,16.] vala pedig az asszony bíborba és skárlátba, és megékesített vala arannyal és drágakővel és gyöngyökkel, kezében egy arany pohár vala, tele útálatosságokkal és az ő paráznaságának tisztátalanságával,

Jel. 17,5

És az ő homlokára egy név vala írva: Titok; [rész 14,8. 16,19. 18,2.] a nagy Babilon, a paráznának és a föld útálatosságainak anyja.

Jel. 17,6

És látám, hogy az asszony részeg vala a szentek véréből [rész 18,24.] és a Jézus bizonyágtevőinek véréből; és nagy csodálkozással csodálkozám, mikor látám őt.

Jel. 17,7

És monda nékem az angyal: Miért csodálkozol? Én megmondom néked ez asszonynak titkát és a fenevadát, a mely őt hordozza, a melynek hét feje és tíz szarva van.

Jel. 17,8

A fenevad, [rész 11,7. 13,1. 4.] a melyet láttál, volt és nincs; és a mélységből jó fel és megy a veszedelemre. És a föld lakosai csodálkoznak (a kiknek neve nincs beírva az életnek könyvébe [rész 3,5. 13,8. 20,12. 21,27. 2 Móz. 32,32.] e világ alapítása óta) látván a fenevadat, a mely vala és nincs, noha van.

Jel. 17,9

Itt az elme, a melyben van [rész 13,18.] bölcsesség. A hét [rész 13,1.] fő a hét hegy, a melyen az asszony ül;

Jel. 17,10

Király is hét van; az öte elesett, és az egyik van, a másik még el nem jött; és mikor eljő, kevés ideig kell annak megmaradni.

Jel. 17,11

A fenevad pedig, a mely vala és nincs, az maga a nyolczadik, és a hét közül való; és a veszedelemre megy.

Jel. 17,12

A tíz [rész 13,1. Dán. 7,20. 24.] szarv pedig, a melyet láttál, tíz király, olyanok, a kik még birodalmat nem kaptak; de hatalmat kapnak mint királyok egy óráig a fenevaddal.

Jel. 17,13

Ezeknek egy a szándékuk; erejüket és hatalmokat is a fenevadnak adják.

Jel. 17,14

Ezek a Bárány ellen viaskodnak, és a Bárány meggyőzi őket, mert uraknak Ura [rész 19,16. 1 Tim. 6,15.] és királyoknak Királya; és az ő vele való hivatalosok és választottak és hívek is.

Jel. 17,15

És monda nékem: A vizek, [vers 1.] a melyeket láttál, a hol a parázna ül, népek [Ésa. 8,7.] azok és sokaságok és nemzetek és nyelvek.

Jel. 17,16

És a tíz [vers 12. 13.] szarv, a melyet láttál a fenevaden, ezek meggyűlölnek a paráznát, és kifosztják és mezítelenné teszik, és eszik annak húsát, és megégetik [rész 18,8.] őt tűzzel.

Jel. 17,17

Mert az Isten adta azoknak szívébe, hogy az ő szándékát cselekedjék, és egy szándékon legyenek, és adják az ő birodalmukat a fenevadnak, míglen betelnek az Isten beszédei.

Jel. 17,18

És az asszony, [vers 4. 5.] a melyet láttál, ama nagy [rész 16,19.] város, a melynek királysága van a földnek királyain.

18. fejezet

Babilon leomlása: a felett a királyok és kalmárok síránkozása; a szentek és próféták öröme.

Jel. 18,1

És ezek után láték más angyalt leszállani a mennyből, a kinek nagy hatalma vala; és a föld fénylett annak dicsőségétől.

Jel. 18,2

És kiálta teljes erejéből, nagy szóval mondván: Leomlott, [rész 14,8. Ésa. 21,9. Jer. 51,8.] leomlott [rész 16,19. 17,5.] a nagy Babilon, és lett ördögöknek lakhelyévé, [Ésa. 13,21. 34,11. 13. 14.] minden tisztátalan léleknek tömlöczévé, és minden tisztátalan és gyűlölséges madárnak tömlöczévé.

Jel. 18,3

Mert az ő paráznasága haragjának borából ivott valamennyi nép, [rész 17,2.] és a földnek királyai ő vele paráználkodtak, és a földnek kalmárai az ő dobzódásának erejéből meggazdagodtak.

Jel. 18,4

És hallék más szózatot a mennyből, a mely ezt mondja vala: Fussatok ki [Ésa. 48,20. 52,11. Jer. 50,8. 51,6. 2 Kor. 6,17.] belőle én népem, hogy ne legyetek részesek az ő bűneiben, és ne kapjatok az ő csapásaiból:

Jel. 18,5

Mert az ő bűnei [Jer. 51,9.] az égig hatottak, és megemlékezett az [rész 16,19.] Isten az ő gonoszságairól.

Jel. 18,6

Fizessetek [Zsolt. 137,8. Jer. 50,15.] úgy néki, a mint ő fizetett néktek, és kétszerrel kettőztessétek meg néki az ő cselekedetei szerint; a mely pohárból itatott, ugyanabból két annyit töltsetek néki.

Jel. 18,7

A mennyire dicsőítette magát és dobzódott, annyi kinnal és gyászszal fizessetek néki; mert ezt mondja az ő szívében: Úgy [Ésa. 47,7. 8.] ülök, mint királynéasszony, és nem vagyok özvegy, és semmi gyászt nem látok.

Jel. 18,8

Ennekokáért egy [Ésa. 47,9.] nap jönnek ő reá az ő csapásai: a halál, a gyász és az éhség; és tűzzel [rész 17,16.] égettetik meg; mert erős az Úr, az Isten, a ki megbünteti őt.

Jel. 18,9

És siratják őt, és jajgatnak ő rajta a föld királyai, a kik vele [rész 17,2.] paráználkodtak és dobzódtak, mikor az ő égésének füstjét látják,

Jel. 18,10

Nagy távol állva az ő kínjától való félelem miatt, mondván: Jaj! jaj! te nagy város, [rész 14,8.] Babilon, te hatalmas város, hogy egy órában jött el ítéleted!

Jel. 18,11

A föld kalmárai [Ezék. 27,36.] is siratják és jajgatják őt, mert az ő árúikat immár senki nem veszi;

Jel. 18,12

Arany és ezüst, és drágakő és gyöngy, és gyolcs és bíbor, és selyem és skarlátczikkeket; és minden thinfát és minden elefántcsontedényt, és drágafából és rézből és vasból és márványkőből csinált minden edényt;

Jel. 18,13

És fahajat és illatszereket, és kenetet és tömjént, és bort és olajat, és zsemlyelisztet és gabonát, és barmokat és juhokat, és lovakat és kocsikat, és rabokat és emberek lelkeit.

Jel. 18,14

És a gyümölcs, a mit a te lelked kívánt, eltávozott tőled, és minden a mi ínyes és pompás, eltávozott tőled, és többé azokat meg nem találod.

Jel. 18,15

Ezeknek árosai, a kik meggazdagodtak ő tőle, távol állanak az ő kínjától való félelem miatt, sírván és jajgatván,

Jel. 18,16

És ezt mondván: Jaj! jaj! a nagy város, a mely öltözött [rész 17,4.] gyolcsba és bíborba és skarlátba, és megékesítettett arannyal, drágakövekkel és gyöngyökkel; hogy elpusztult egy órában annyi gazdagság!

Jel. 18,17

És minden hajósmester és a hajókon levők mind, a sokaság és az evezők, és valakik a tengeren kereskednek, távol állanak.

Jel. 18,18

És kiáltanak, látván az ő égésének füstjét, [rész 14,11. 19,3.] és ezt mondják vala: Mi hasonló e nagy városhoz?

Jel. 18,19

És port hányván [Józs. 7,6. Jób. 2,12.] az ő fejökre, kiáltanak sírván és jajgatván, és ezt mondván: Jaj! jaj! az a nagy város, a melyben meggazdagodott mindenki, a kinek hajói voltak a tengeren, annak drágaságaiból, hogy elpusztult egy órában!

Jel. 18,20

Örülj [5 Móz. 32,43. Ésa. 44,23. 49,13. Jer. 51,48.] ő rajta menny, és ti szent apostolok és próféták; mert az Isten büntette meg őt érettetek való büntetéssel.

Jel. 18,21

És egy erős angyal egy nagy malomkőhöz hasonló követ felvón és a tengerbe veté, ezt mondván: Ilyen módon nagy [Jer. 51,64.] sebességgel vettetik el Babilon, ama nagy város, és többé meg nem találhatik.

Jel. 18,22

És hárfásoknak [Ésa. 24,8. Ezék. 26,13.] és muzsikásoknak, és síposoknak és trombitásoknak szava te benned többé nem hallatik; és semmi mesterségnek mestere nem találhatik többé te benned; és malomnak zúgása sem hallatik többé te benned;

Jel. 18,23

És szövétneknek világossága többé te benned nem fénylik; és vőlegénynek és [Jer. 7,34. 16,9. 25,16.] menyasszonynak szava sem hallatik többé te benned; mert a te kalmáraid [Ésa 23,8.] valának a földnek fejedelmei; mert a te bűvöléseidől eltévelyedtek mind a népek.

Jel. 18,24

És abban prófétáknak és szenteknek [rész 17,6.] vére találtatott, és mindeneknek, a kik megölettek a földön.

19. fejezet

Éneklés és öröm a mennyben a nagy paráznának büntetésén; a Bárány menyegzője.

Jel. 19,1

És ezek után hallám mintegy nagy sokaságnak nagy szavát az égben, a mely ezt mondja vala: Aleluja! az idvesség és [rész 7,10. 12,10.] a dicsőség, és a tisztesség és a hatalom az Úré, a mi Istenünké!

Jel. 19,2

Mert igazak és igazságosak az ő ítéletei, [rész 16,7. Zsolt. 19,10. 119,137.] és azt a nagy paráznát, a mely a földet megrontotta az ő paráznaságával, elítélte, és megbosszúlta [rész 18,20. 5 Móz. 32,43.] az ő szolgálóinak vérét annak kezén.

Jel. 19,3

És másodszor is mondának: Aleluja! és: Annak füstje felmegy [Ésa. 34,10. rész 14,11. 18,18.] örökkön örökké.

Jel. 19,4

És leborula a huszonnégy Vén [rész 4,4.] és a négy lelkes állat, [rész 4,6.] és imádá az Istent, a ki a királyiszekben ül vala, mondván: Ámen! Aleluja!

Jel. 19,5

És a királyiszéktől szózat jöve ki, a mely ezt mondja vala: Dícsérjétek a mi Istenünket mindnyájan ő szolgálói, a kik félitek őt, kicsinyek és nagyok!

Jel. 19,6

És hallám mintegy nagy sokaság szavát, és mintegy sok vizek zúgását, és mintegy erős mennydörgések szavát, mondván: Aleluja! mert uralkodik [rész 11,15. 17. 12,10.] az Úr, a mi Istenünk, a mindenható.

Jel. 19,7

Örüljünk és örvendezzünk, és adjunk dicsőséget néki, mert eljött a Bárány menyegzője, és az ő felesége elkészítette magát,

Jel. 19,8

És adatott annak, hogy felöltözzék tiszta és ragyogó fehér gyolcsba; mert a [Ezék 16,10.] fehér gyolcs a szenteknek igazságos cselekedetei.

Jel. 19,9

És monda nékem: Írd meg: Boldogok azok, a kik a Bárány [Mát. 22,2.] menyegzőjének vacsorájára hivatalosak. És monda nékem: Ezek az Istennek igaz beszédei.

Jel. 19,10

És leborulék annak lábai előtt, hogy imádjam őt, de monda nékem: Meglásd [rész 22,8. 9.], ne tedd; szolgatársad vagyok néked és a te atyádfiainak, a kiknél a Jézus bizonyágtétele [rész 1,9. 6,9. 20,4. 1 Ján. 5,10.] van; Istent imádd, mert a Jézus bizonyágtétele a prófétaság lelke.

Jel. 19,11

És látám, hogy az ég megnyílt, és ímé vala egy fehér ló, [rész 6,2.] és a ki azon ül vala, hivatik vala [rész 3,14.] Hívnek és Igaznak, és igazságosan ítél és hadakozik.

Jel. 19,12

És az ő szemei olyanok, mint a tűzláng; [rész 1,14. 2,18.] és az ő fején sok korona; az ő neve fel vala írva, a mit senki nem tud, csak ő maga.

Jel. 19,13

És vérrel hintett [Ésa. 63,3.] ruhába vala öltöztetve és a neve Isten ígénének [Ján. 1,1. 1 Ján. 1,1.] neveztetik.

Jel. 19,14

És mennyei seregek követik vala őt fehér lovakon, fehér és [vers 8.] tiszta gyolcsba öltözve.

Jel. 19,15

És az ő szájából éles kard [vers 21. rész 1,16. 2,16.] jó vala ki, hogy azzal verje a pogányokat; és ő fogja azokat [rész 2,27. 12,5.] legeltetni vasvesszővel; és ő nyomja a mindenható Isten haragja hevének [rész 14,19. 20. Ésa. 63,3.] borsajtóját.

Jel. 19,16

És az ő ruháján és tomporán oda vala írva az ő neve: királyoknak Királya, és [rész 17,14.] uraknak Ura.

Jel. 19,17

És láték egy angyalt állani a napban, és kiálta nagy szóval, mondván minden madaraknak, a melyek repdesnek vala az égnek közepette: Jőjjetek el, [Jer. 12,9. Ezék. 39,17.] és gyűjjetek egybe a nagy Istennek vacsorájára;

Jel. 19,18

Hogy egyétek a királyok húsát, és vezérek húsát és hatalmasok húsát, és lovaknak és rajtok ülőknek húsát, és mindenkinek húsát, szabadokét és szolgákét, és kicsinyekét és rajtokét.

Jel. 19,19

És látám, hogy a fenevad [rész 13,1-11. 17,11-14.] és a föld királyai és az ő seregeik egybegyűltek, hogy hadakozzanak az ellen, a ki a lovon ül vala és az ő serege ellen.

Jel. 19,20

És megfogaték a fenevad, [rész 13,1.] és ő vele együtt a hamis próféta, [rész 13,11-16.] a ki a csodákat tette ő előtte, a melyekkel elhitette azokat, a kik a fenevad bélyegét felvették, és a kik imádták annak képét: ők ketten elevenen a kénkövel égő tüzes tóba [rész 20,14.] vettetének:

Jel. 19,21

A többiek pedig megöletének a lovon ülőnek kardjával, [vers 15.] a mely az ő szájából jó vala ki; és a madarak mind [vers 17.] megelégedének azoknak húsával.

20. fejezet

Ezeréves országlás. Góg és Mágóg. Utolsó ítélet.

Jel. 20,1

És láték egy angyalt leszállani a mennyből, a kinél vala a mélységnek [rész 9,1.] kulcsa, és egy nagy láncz a kezében.

Jel. 20,2

És megfogá a sárkányt, azt [rész 12,9. 2 Pét. 2,4.] a régi kígyót, a ki az ördög és Sátán, és megkötözé azt ezer esztendőre,

Jel. 20,3

És veté őt a mélységbe, és bezára azt és bepecsételé ő felette, hogy többé el ne hitesse a népeket, míg betelik az ezer esztendő; azután el kell néki oldoztatni egy [vers 7. 8.] kevés időre.

Jel. 20,4

És láték királyiszékeket, és leülének azokra, és adaték nékik ítélettétel; [1 Kor. 6,2.] és látám azoknak lelkeit, a kiknek fejüket vették a Jézus bizonyágtételéért [rész 1,9. 6,9. 19,10.] és az Isten beszédéért, és a kik nem imádták [rész 13,12. 16.] a fenevadat, sem annak képét, és nem vették annak bélyegét homlokukra és kezeikre; és éltek és uralkodtak [Róm. 8,17.] a Krisztussal ezer esztendeig.

Jel. 20,5

A többi halottak pedig meg nem elevenedének, mígnem betelik az ezer esztendő. Ez az első feltámadás.

Jel. 20,6

Boldog és szent, a kinek része van az első feltámadásban: ezeken nincs hatalma a második [rész 2,11.] halálnak; hanem lesznek az Istennek és a [rész 1,6. 5,10. 1 Pét. 2,5. 9. Ésa. 61,6.] Krisztusnak papjai, és uralkodnak ő vele ezer esztendeig.

Jel. 20,7

És mikor eltelik az ezer esztendő, a Sátán eloldatik az [vers 3.] ő fogságából.

Jel. 20,8

És kimegy, hogy elhitesse a föld négy szegletén lévő népeket, a [Ezék. 38,2.] Gógot és a Magógot, hogy egybegyűjtse [rész 16,14.] őket háborúra, a kiknek száma, mint a tenger fővenye.

Jel. 20,9

És feljövének a föld szélességére, és körülvevék a szentek táborát és a szeretett várost; és Istentől a mennyből tűz szálla alá, és megemészté azokat.

Jel. 20,10

És az ördög, a ki elhitette őket, vetteték a tűz és kénkő tavába, [rész 19,20.] a hol van a fenevad és a hamis próféta; és kínoztatnak éjjel és nappal örökkön örökké.

Jel. 20,11

És láték egy nagy fehér királyiszéket, és a rajta ülőt, a kinek tekintete elől eltűnék a föld és az ég, és helyök nem találtaték.

Jel. 20,12

És látám a halottakat, nagyokat és kicsinyeket, állani az Isten előtt; és könyvek [Dán. 7,10.] nyittatának meg, majd egy más könyv nyittaték meg, a mely [rész 3,5. 13,8. 21,27. 2 Móz. 32,32. Zsolt. 69,29. Fil. 4,3.] az életnek könyve; és megítéltetének a halottak azokból, a mik a könyvekbe voltak írva, az ő cselekedeteik [rész 2,23. 22,12. Zsolt. 62,13. Jer. 17,10. 32,19. Mát. 16,27. Róm. 2,6. 1 Kor. 3,8. 2 Kor. 5,10.] szerint.

Jel. 20,13

És a tenger kiadá a halottakat, a kik ő benne voltak; és a halál és a pokol is kiadá a halottakat, a kik ő nálok voltak; és megítéltetének mindnyájan az ő cselekedeteik [vers 12.] szerint.

Jel. 20,14

A pokol pedig és a [1 Kor. 15,26. 54. 55.] halál vettetének a tűznek [rész 19,20.] tavába. Ez a [rész 2,11. 21,8.] második halál, a tűznek tava.

Jel. 20,15

És ha valaki nem találtatott beírva az élet könyvében, a tűznek tavába vetteték.

21. fejezet

Új ég és új föld. Mennyei Jeruzsálem.

Jel. 21,1

Ezután láték új eget [Ésa. 65,17. 66,22. 2 Pét. 3,13.] és új földet; mert az első ég és az első föld elmúlt vala; és a tenger többé nem vala.

Jel. 21,2

És én János látám a szent várost, az új [rész 13,12. Gal. 4,26. Zsid. 11,10. 12,22. 13,14.] Jeruzsálemet, a mely az Istentől szálla alá a mennyből, elkészítve, mint egy férje számára [2 Kor. 11,2. Eféz. 5,25-27.] felékesített menyasszony.

Jel. 21,3

És hallék nagy szózatot, a mely ezt mondja vala az égből: Ímé az Isten sátora [2 Kor. 6,16. Ezék. 37,27.] az emberekkel van, és velök lakozik, és azok az ő népei lesznek, és maga az Isten lesz velök, az ő Istenök.

Jel. 21,4

És az Isten eltöröl [rész 7,17. Ésa. 25,8.] minden könyvet az ő szemeikről; és a halál [rész 20,14. 1 Kor. 15,26. 54.] nem lesz többé; sem gyász, sem kiáltás, sem fájdalom [Ésa. 35,10.] nem lesz többé, mert az elsők elmúltak.

Jel. 21,5

És monda az, a ki a királyiszéken ül [rész 4,2. 20,11.] vala: Ímé mindent újjá [Ésa. 43,19. 2 Kor. 5,17.] teszek. És monda nékem: Írd meg, mert e beszédek hívek és igazak.

Jel. 21,6

És monda nékem: Meglett. [rész 16,17.] Én vagyok az Alfa [rész 1,8. 22,13.] és az Omega, a kezdet és [Ésa. 41,4. 44,6.] a vég. Én a szomjazónak adok az élet [rész 22,17. Ésa. 51,1. Ján. 4,10. 14. 7,37.] vizének forrásából ingyen.

Jel. 21,7

A ki győz, örökségül nyer mindent; és annak Istene leszek, és az fiam lesz nékem.

Jel. 21,8

A gyáváknak pedig és hitetleneknek, és útálatosoknak és gyilkosoknak, [rész 22,15. 1 Kor. 6,9. Gal. 5,21. Eféz. 5,5. 1 Tim. 1,9. 10.] és paráznáknak és bűbájosoknak, és bálványimádóknak és minden hazugoknak, azoknak része a tűzzel és kénkövel égő tóban lesz, a mi a második [rész 2,11. 20,14.] halál.

Jel. 21,9

És jöve hozzám egy a hét [rész 15,1. 6. 7.] angyal közül, a kinél a hét utolsó csapással telt hét pohár vala, és szóla nékem, mondván: Jer, megmutatom néked a menyasszonyt, a [vers 2. rész 19,7.] Bárány feleségét.

Jel. 21,10

És elvive engem lélekben egy nagy és magas hegyre és megmutatá nékem azt a nagy várost, a szent [vers 2. Gal. 4,26. Zsid. 12,22.] Jeruzsálemet, a mely Istentől szállott alá a mennyből.

Jel. 21,11

Benne vala az Isten dicsősége; és annak világossága hasonló vala a legdrágább kőhöz, úgymint kristálytisza jáspis kőhöz;

Jel. 21,12

És nagy és magas kőfala vala, tizenkét kapuja, és a kapukon tizenkét angyal, és felírott nevek, a melyek az Izráel fiai [Ezék. 48,31-34.] tizenkét törzsének nevei:

Jel. 21,13

Napkeletről három kapu; északról három kapu; délről három kapu: napnyugotról három kapu.

Jel. 21,14

És a város kőfalának tizenkét alapja vala, [Eféz. 2,20.] és azokon a Bárány tizenkét apostolának [Mát. 10,2-4.] nevei.

Jel. 21,15

A ki pedig én velem beszéle, annál vala egy arany [Ezék. 40,3. Zak. 2,1.] vessző, hogy megmérje a várost, és annak kapuit és kőfalát.

Jel. 21,16

És a város négyszögben fekszik, és a hossza annyi, mint a szélessége. És megméré a várost a vesszővel tizenkétezer futamatnyira: annak hosszúsága és szélessége és magassága egyenlő.

Jel. 21,17

És megméré annak kőfalát száznegyvennégy singre, ember mértékével, azaz angyaléval.

Jel. 21,18

És kőfalának rakása jáspisból vala; a város pedig tiszta arany, tiszta üveghez hasonló.

Jel. 21,19

És a város kőfalának alapjai ékesítve valának mindenféle drágakövekkel. Az első alap jáspis; a második zafir; a harmadik kálczedon; a negyedik smaragd;

Jel. 21,20

Az ötödik sárdonix; a hatodik sárdius; a hetedik krizolitus; a nyolczadik berillus; a kilenczedik topáz; a tizedik krisopráz; a tizenegyedik jáczint; a tizenkettedik amethist.

Jel. 21,21

A tizenkét kapu pedig tizenkét gyöngy; minden egyes kapu egy-egy gyöngyből vala; és a város utcája tiszta arany, olyan mint az átlátszó üveg.

Jel. 21,22

És templomot nem láttam abban: mert az Úr, a mindenható Isten annak temploma, és a Bárány.

Jel. 21,23

És a városnak nincs szüksége a napra, sem a holdra, hogy [rész 22,5. Ésa. 60,19. 20. Zak. 14,7.] világítsanak benne; mert az Isten dicsősége megvilágosította azt, és annak szövétneke a Bárány.

Jel. 21,24

És a pogányok, a kik megtartatnak, annak világosságában [Ésa. 60,3.] járnak; és a föld királyai az ő dicsőségöket és tisztességöket abba viszik.

Jel. 21,25

És annak kapui [Ésa. 60,11.] be nem záratnak nappal ([Ésa. 60,20. Zak. 14,7.] éjszaka ugyanis ott nem lesz);

Jel. 21,26

És a pogányok [Ésa. 60,11.] dicsőségét és tisztességét abba viszik.

Jel. 21,27

És nem megy abba be semmi tisztátalan, [rész 21,8. 22,15.] sem a ki útálatosságot és hazugságot cselekszik, hanem csak a kik beíratnak az [rész 3,5. 13,8. 20,12. 2 Móz. 32,32. Zsolt. 69,29. Fil. 4,3.] élet könyvébe, a mely a Bárányé.

22. fejezet

Az élet folyóvize és az élet fája.

Az idvezültek dicső országlása.

Intés e könyv prófétálásának megtartására.

Befejezés.

Jel. 22,1

És megmutatá nékem az élet vizének tiszta folyóját, a mely ragyogó vala, mint a kristály, az Istennek és a Báránynak királyiszekéből jövén ki

Jel. 22,2

Az ő utcájának közepén. És a folyóvízen innen és túl életnek fája [rész 2,7. 1 Móz. 2,9.] vala, mely tizenkét gyümölcsöt terem vala, minden hónapban meghozván gyümölcsét; és levelei [Ezék. 47,12.] a pogányok gyógyítására valók.

Jel. 22,3

És semmi elátkozott nem lesz többé; és az Istennek és a Báránynak királyiszéke benne lesz; és ő szolgálai szolgálnak néki;

Jel. 22,4

És látják [Mát. 5,8. 1 Kor. 13,12. 1 Ján. 3,2.] az ő orcáját; és az ő neve [rész 2,17. 3,12.] homlokukon lesz.

Jel. 22,5

És ott éjszaka [rész 21,23.] nem lesz; és nem lesz szükségök szövétnekre és napvilágra; mert az Úr Isten világosítja meg őket, és országolnak örökkön örökké.

Jel. 22,6

És monda nékem: E beszédek hívek és [rész 19,9. 21,5.] igazak: és az Úr, a szent próféták Istene bocsátotta el az ő angyalát, hogy [rész 1,1.] megmutassa az ő szolgálóinak azokat, a miknek meg kell lenni hamar.

Jel. 22,7

Ímé eljövök [rész 3,11.] hamar. Boldog, a ki megtartja e könyv [rész 1,3.] prófétálásának beszédeit.

Jel. 22,8

És én János vagyok az, a ki ezeket hallottam és láttam: és mikor hallottam és láttam, leborulék [rész 19,10.] az angyal lábai előtt, hogy őt imádjam, a ki nékem ezeket megmutatta vala.

Jel. 22,9

Az pedig monda nékem: Meglásd, ne [rész 19,10.] tedd; mert szolgatársad vagyok néked, és a te atyádfiainak a prófétáknak, és azoknak, a kik megtartják e könyvnek beszédeit. Az Istent imádd.

Jel. 22,10

Azután monda nékem: Be ne pecsételd [Dán. 8,26.] e könyv prófétálásának beszédeit, mert az idő [rész 1,3.] közel van.

Jel. 22,11

A ki igazságtalan, legyen igazságtalan ezután is; és a ki fertelmes, legyen fertelmes ezután is; és a ki igaz, legyen igaz ezután is; és a ki szent, szenteltessék meg ezután is.

Jel. 22,12

És ímé hamar [vers 7.] eljövök; és az én jutalmam velem van, hogy megfizessek mindenkinek, a mint az ő cselekedete lesz. [rész 2,23. 20,12. Zsolt. 62,13. Jer. 17,10. 32,19. Mát. 16,27. Róm. 2,6. 1 Kor. 3,8. 2 Kor. 5,10.]

Jel. 22,13

Én vagyok az Alfa [rész 1,8. 21,6.] és az Omega, a kezdet és a vég, az első [Ésa. 41,4. 44,6.] és utolsó.

Jel. 22,14

Boldogok, a kik megtartják az ő parancsolatait, hogy joguk legyen az életnek fájához, [vers 2.] és bemehessenek a kapukon [rész 21,21.] a városba.

Jel. 22,15

De kinn maradnak az ebek és a bűbájosok, és a paráznák [rész 21,8. 1 Kor. 6,9. Gal. 5,21. Eféz. 5,4. 1 Tim. 1,9. 10.] és a gyilkosok, és a bálványimádók és mind a ki szereti és szólja a hazugságot.

Jel. 22,16

Én Jézus küldöttem az én [rész 1,1.] angyalomat, hogy ezekről bizonysgot tegyen néktek a gyülekezetekben. Én vagyok Dávidnak ama gyökere [rész 5,5. Ésa. 11,1. 10. Mát. 1,1-16. Róm. 15,12.] és ága: ama fényes és hajnali [rész 2,28. 2 Pét. 1,19.] csillag.

Jel. 22,17

És a Lélek és a menyasszony ezt mondják: Jövel! És a ki hallja, ezt mondja: Jövel! És a ki szomjúhozik, jöjjön el; és a ki akarja, vegye az élet vizét [rész 21,6. Ésa. 55,1. Ján. 4,10. 14. 7,37.] ingyen.

Jel. 22,18

Bizonysgot teszek pedig mindenkinek, a ki e könyv prófétálásának beszédeit hallja: Hogy ha valaki ezekhez hozzá tesz, e könyvben megírt csapásokat veti Isten arra;

Jel. 22,19

És ha valaki elvesz e prófétálás könyvének beszédeiből, az Isten annak részét eltörli az élet [rész 3,5. 13,8. 17,8. 20,12. 21,27. 2 Móz. 32,33.] könyvéből, és a szent [rész 21,10.] városból, és azokból, a mik e könyvben megírtak.

Jel. 22,20

Ezt mondja, a ki ezekről bizonysgot tesz: Bizony hamar eljövök. Ámen, bizony jövel Uram Jézus!

Jel. 22,21

A mi Urunk Jézus Krisztusnak kegyelme legyen mindnyájan ti veletek. Ámen.